

EL LÍDER DE CCOO A TRIBUNA BARCELONA

Toxo allarga la mà a la CEOE

- El líder de CCOO proposa un gran pacte social per sortir de la crisi que inclogui les comunitats autònomes

ANTONI FUENTES

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 17.11.09

Després de l'intent fallit de diàleg social al juliol i tenint en compte la durada i profunditat de la crisi, un acord entre els sindicats, les patronals, el Govern i també les comunitats autònomes es fa més necessari que mai.

Aquesta és la idea que va llançar ahir el secretari general de CCOO, Ignacio Fernández Toxo, a Tribuna Barcelona, el fòrum d'opinió d'EL PERIÓDICO, per impulsar una sortida de la recessió que, segons el seu parer, es començarà a apreciar en el mercat de treball el 2011 «en el millor dels casos». La reedició dels Pactes de la Moncloa no és possible, va dir, perquè el país és un altre, però sí que es pot abordar una entesa molt àmplia.

El màxim dirigent del sindicat va advertir als empresaris i representants d'institucions i entitats presents a la conferència que «no hi ha dreceres» per sortir d'una crisi tan forta com l'actual i que era gairebé inevitable pel model econòmic d'Espanya.

Poc després d'arribar a un primer acord amb la CEOE per desbloquejar els convenis del 2009, Toxo va indicar que el diàleg social té «una funció de primera magnitud», encara que va reconèixer que «és més fàcil arribar a

acords quan la situació va bé». «Tenim un desafiament, demostrar a la societat que podem acordar mesures que beneficiïn el país», va assegurar abans de desgranar la contribució sindical a aquesta àrdua negociació que s'inicia.

Partint de la base que les empreses necessiten encara competir amb preus, el pacte salarial a tres anys amb pujades més moderades el 2010 i 2011 i recuperació del poder adquisitiu el 2012 pot contribuir a millorar la situació de moltes empreses. Toxo hi va posar una excepció: els sous baixos, per als quals defensa millores substancials com una forma de no frenar el canvi de model econòmic.

A més, CCOO ofereix aprofundir en les fórmules de flexibilitat interna en les empreses mitjançant l'adaptació de la jornada a les necessitats d'activitat. El compromís dels treballadors ha d'anar acompanyat també de la contenció en els dividendes i la seva reinversió en millores a les empreses, així com de límits a la temporalitat.

Entre els deures de l'Administració hi ha «resoldre el nus del finançament» de les empreses de forma urgent. La contribució de la banca és, segons Toxo, una condició indispensable per a la reactivació econòmica, encara que va avisar del perill que la reforma de les caixes d'estalvi es converteixi en una «fagocitació» per part de la banca. El dirigent sindical va considerar «tímides i inadequades» algunes de les mesures aprovades pel Govern en els Pressupostos de l'Estat per al 2010, començant per la pujada de l'IVA. Toxo va afirmar clarament que «no hi ha Europa social sense fiscalitat, i Espanya ha iniciat un viatge en direcció contrària». Amb el dèficit i l'endeutament públic en nivells ja

molt alts, va donar per inevitable un augment de la pressió fiscal per acostar Espanya a la mitjana europea, que és sis punts superior.

REFORMA FISCAL / Les reformes fiscals anteriors van contribuir a fomentar una «sensació de riquesa i van desarmar l'Estat». La conseqüència és, segons Toxo, que limiten el marge d'actuació de l'Executiu «quan més es necessita la presència de capital públic pel replegament del privat». La nova reforma fiscal ha de començar per combatre l'«immens» frau fiscal, cosa que tindria menys efectes negatius que la pujada de dos punts de l'IVA.

Però també va advertir a José Luis Rodríguez Zapatero que la retirada precipitada dels estímuls fiscals i econòmics en marxa per reactivar l'economia poden provocar un retrocés a la greu situació de principis del 2009.

«La reducció de jornada pot salvar molts llocs de treball»

Ignacio Fernández Toxo va donar un nou impuls a Tribuna Barcelona a la proposta de l'anomenat model alemany de reducció de jornada i compensació amb subsidi. «La reducció generalitzada de jornada –va indicar– amb pèrdua de salari compensada totalment o parcialment i incentius en les cotitzacions a la Seguretat Social pot salvar un nombre important de llocs. Però va reconèixer que el principal obstacle a aquesta via és la preferència de molts empresaris per no renovar contractes temporals o acomiadar fixos en lloc de retenir la plantilla.

IGNACIO FERNÁNDEZ TOXO: Un electricista forjat a les drassanes de Bazán

MILITÀNCIA PRECOÇ

El màxim dirigent de CCOO, Ignacio Fernández Toxo (1952, Ferrol), va començar a treballar a les drassanes de Bazán com a electricista amb 14 anys i a continuació va iniciar la seva trajectòria com a sindicalista en la clandestinitat que li va valer una pena de presó el 1972. Aquest va ser el perfil bàsic que va traçar de Toxo el seu homòleg de Catalunya, Joan Carles Gallego, que va reconèixer que havia entaulat contacte amb ell recentment, però amb intensitat. «No és un sindicalista nou, té un gran bagatge», va destacar el secretari general de CCOO a Catalunya.

EXPERIÈNCIA EN CRISI

A diferència d'altres líders anteriors, Toxo té un perfil marcadament industrial amb una àmplia experiència en reconversions de sectors com la mineria i les drassanes. Després de dirigir la federació del Metall, va accedir a la cartera d'Acció Sindical en una difícil convivència amb José María Fidalgo com a secretari general.

FEDERALISTA

Joan Carles Gallego va recordar el suport decisiu que va donar la unió de Catalunya a Toxo en la seva elecció com a secretari general i en la seva victòria ajustada sobre José María Fidalgo el desembre passat. «CCOO de Catalunya –va dir Gallego– se sent còmoda amb Toxo per la seva concepció federal i pel seu discurs valent amb el ressò de fons de l'enfrontament entre Espanya i Catalunya i el neocentralisme».